

[Einer-Jensen.]

heder; i Februar 1939 ændredes dette til 8 Lejligheder, og ved Forslaget her forhøjes Tallet nu til 12.

§ 5 omhandler Spørgsmaalet om Renten for Laan i Beboelsesejendomme, og der gives Adgang til en højere Rente for sekundære Prioriteter. Dog er der den Begrænsning, at for saa vidt disse er urimelige, kan Retten nedsætte Renten.

Under de Forhandlinger, der har været ført i Byggenævnet, er det stadig blevet fremhævet, at Haandværkere og handlende, navnlig i Provinsen, har store Vanskeligheder ved at afsætte disse Laan, selv om de er statsgaranterede, til en nogenlunde rimelig Kurs. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om ikke der var Mulighed for, at dette Spørgsmaal kunde løses samlet i Forbindelse med Banker og Sparekasser eller paa anden Maade, saaledes at der blev skabt en samlet Afsætning af disse Prioriteter og derved sikredes de Haandværkere, der skal udstede disse i deres Ejendomme, en nogenlunde rimelig Kurs.

Som alt nævnt stiller Lovforslaget i alt 9 Mill. Kr. til Raadighed ud over de offentlige Midler, der er til Raadighed for Byggeriet i den kommende Tid; det er efter min Formening de Midler, der er nødvendige. Hvad det øvrige i Forslaget indeholdte angaar, navnlig Skattelempelsen, er det jo ikke helt det, man i Byggenævnet havde indstillet, og Spørgsmaalet er naturligvis først og fremmest, om der ved Hjælp af dette Lovforslag kan fremskaffes det Byggeri, som vi nødvendigvis skal have i det kommende Aar.

Ved selve Skattelempelsen nedsættes, som jeg allerede har nævnt, Lejen med ca. 1 Kr. 30 Øre pr. Kvadratmeter. Lejen vil dog blive højere end for det Byggeri, som er færdiggjort eller under Opførelse til Førkrigspriser, idet der vil blive en Forhøjelse i Forhold til den Stigning, der er sket i Priserne.

Jeg tror, det vil være muligt — og jeg vil gerne nævne det her — at billigere Byggeriet uden at gøre det ringere. Det sidste Aars Byggeri, der jo for langt den overvejende Dels Vedkommende er bygget med Centralvarme, varmt og koldt Vand o. s. v., gør maaske i dette Øjeblik Spørgsmaalet om en lidt billigere Byggemaade naturligt, og ikke mindst af valutamæssige Grunde, idet navnlig Installationerne er stærkt valutakrævende. Selv om man gjorde Byggeriet lidt mindre moderne, selv om der f. Eks. ikke var varmt Vand, vilde Lej-

lighederne ikke blive ringere af den Grund, og det vilde medføre Besparelse i Byggeomkostningerne og, som sagt, virke i høj Grad valutabesparende. Jeg henstiller dette til Overvejelse i det kommende Udvalg.

Jeg haaber, at det skal lykkes snart at faa Forslaget gennemført, idet det vil virke i høj Grad arbejdsfremmende og modvirke Bolignød. Jeg anbefaler derfor Forslaget til velvillig og hurtig Behandling og til Gennemførelse.

Jensen-Brobj: Jeg hørte med Interesse paa den ærede socialdemokratiske Ordførers Tale og lyttede navnlig til dens Slutning, idet jeg syntes, der var andre Toner i den Tale, end vi hidtil har hørt fra den Side, Toner, som jeg i og for sig billiger. Da vi sidst havde Lovforslaget om Boligbyggeriet fremme, var der jo ikke Tale om, at man, naar man skulde opføre Lejligheder, kunde undvære nogle af de moderne Ting, som er kommet frem i de senere Aar. I Dag hørte vi fra Ordføreren, at man maatte slække Sejlene, og at man alligevel nok kunde opføre gode og solide Lejligheder. Jeg konstaterer med Interesse denne Svingning og glæder mig over den, fordi jeg tror, den ærede Ordfører har Ret.

Det Forslag, vi behandler her i Dag, skal jeg ikke sige meget om — det er jo allerede grundigt gennemgaaet af den ærede socialdemokratiske Ordfører — og heller ikke om Loven, som ændres ved dette Forslag, for ogsaa den blev jo gennemgaaet.

Det reelle er, at der her stilles et ekstra Beløb til Raadighed for Finansaaret 1940 — 41 paa 9 Mill. Kr. De 8 Mill. Kr. stilles til Raadighed for Boligforeninger og Kommuner, idet København, Frederiksberg og Gentofte faar de 4½ Mill. Kr. og det øvrige Land de 3½ Mill. Kr., medens 1 Mill. Kr. stilles til Raadighed for Parcel- og Rækkehusbyggeriet. Det er jo ikke et saa farlig stort Beløb, og det er jo i det hele taget mærkeligt, at man stadig gør Forskel paa de to Slags Byggeri — jeg skal senere komme tilbage til det.

Endvidere foreslaas det, at de i Loven af 1938 fastsatte Maksimumsbeløb forhøjes med 1 500 Kr. i København og de store Provinsbyer og 1 000 Kr. ude paa Landet. Mit Parti gik i sin Tid imod, at disse Beløb blev sat saa højt, og vi stillede Ændringsforslag om Nedsættelse, netop under Hensyn til, at det var Arbejderboliger for mindre-bemidlede Familier, der byggedes, men det blev ikke gennemført. Vi skal nu ikke lave Vrøvl over den Forhøjelse, der her